

vil jeg godt komme med to yderligere kommentarer.

For det første: Hvis den måde, fru Pia Kjærsgaard argumenterede på, skulle have til hensigt at rejse en debat om udlændings spørgsmål, må man sige, at det behov er opfyldt for længst. Der er næppe noget politisk spørgsmål, der diskuteres så meget som udlændingepolitikken.

For det andet: Det er jo sådan, at lige præcis på dette område, hvor det drejer sig om et fabelagtig indviklet regelsæt, vil den logiske sammenhæng mellem de enkelte spørgsmål og dermed også de enkelte spørgsmåls besvarelse næsten ikke kunne gøre andet end at føre til et i hvert fald forholdsvis problematisk resultat. Problematisk skal i denne forbindelse forstås sådan, at man meget vel kan komme til at give en lang række besvarelser, som ganske enkelt ikke kan rummes inden for de forpligtelser, det danske samfund har påtaget sig.

Derfor er det vigtigt, at vi sørger for at drøfte tingene ordentligt og grundigt igennem her i Folketinget og at deltage så livligt som overhovedet muligt i den offentlige debat, og man må sige, at det er lykkedes i meget høj grad.

Ole Donner (DF):

Jeg vil godt starte med at sige til ministeren, at ministeren behøver sådan set ikke at bekymre sig om mit humør. Jeg plejer godt at kunne holde humøret oppe, selv om det kan være nedslående at høre på ministerens svar.

Jeg vil sige, at ministeren havde forberedt sig grundigt på en klar besvarelse, når der kom et så klart og klingende nej, men jeg forstår ikke rigtig ministerens svar. Der blev talt om den måde, fru Pia Kjærsgaard argumenterede på, og om et fabelagtig svært regelsæt. Jamen det, kulturministeren ville, var jo netop at skabe en folkelig debat, så hvorfor kunne ministeren ikke overveje at stille nogle klare spørgsmål til befolkningen i et nærmere bestemt område? Man behøvede ikke gøre det alt for vanskeligt. Man kunne jo beskrive nogle situationer og stille nogle spørgsmål, som folk kunne kommentere. Man retter sig jo alligevel ikke efter svarene.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at jeg var faktisk så målløs – og det ligger ellers ikke til min natur – over ministerens besvarelse, det korte nej, at det varede lidt, før jeg besindede mig til at trykke på knappen.

Jeg synes, ministeren lever op til det rygte som værende meget, meget arrogant, som jeg

har en fornemmelse af at ministeren har i befolkningen. Ministeren har jo ikke været i den samme situation som Dansk Folkeparti i det sidste halve år, nemlig at skulle stå på gaden og samle underskrifter. Men jeg kan fortælle ministeren, at her hører man mangt og meget om, hvad vælgerne mener om netop dette problem, og derfor mener jeg fortsat, at ministeren burde følge kulturministerens eksempel og prøve at skabe en folkelig debat, som kulturministeren skrev i sit oplæg om kulturpolitikken. Ministeren burde opfatte det som et demokratiforsøg og intet som helst andet, og jeg kan ikke se, at udlændings spørgsmål er spor sværere end spørgsmål om f.eks. EU eller kultur.

Og derfor vil jeg spørge ministeren: Kunne man dog ikke finde nogle forholdsvis enkle spørgsmål og høre vælgernes mening om dem? Det kunne f.eks. være, om kriminelle udlændinge bør udvises, om retskravet vedrørende familiesammenføringer skal afskaffes, og om man skal stille skrappe krav til at opnå dansk statsborgerskab. De spørgsmål kunne man godt prøve at sende ud til den danske befolkning i en fin pjeces, måske lidt mere udbygget, sådan som det er sket inden for kulturområdet.

Jeg må nok sige, at det her er et bevis på, at regeringen kun gør, hvad den mener er nogenlunde opportunt at gøre over for den danske befolkning og intet som helst andet. Selv efter at have været i tæt kontakt med ministeren i mange debatter er jeg mildt sagt noget overrasket over ministerens besvarelse, og jeg vil godt bede ministeren om at gå mere konkret ind på f.eks. de tre spørgsmål, jeg stillede. Ville de ikke være velegnede?

Arne Melchior (CD):

Jeg ville være taknemmelig, hvis ministeren ville besvare følgende: Kan man, som fru Pia Kjærsgaard har påstået, få særlig meget at vide om vælgernes synspunkter på gadehjørnerne, eller er det ikke kun nogle bestemte vælgernes synspunkter, man hører her? Og forstår jeg meningen med demokratiet rigtigt, når jeg mener, det er på valgdagen, man kan aflæse vælgernes mening?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Med hensyn til det sidste spørgsmål kan jeg også være meget klar: Svaret er ja!

Med hensyn til den måde, fru Pia Kjærsgaard argumenterer på, vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde lidt tidligere. Der er masser af folkelig